

[Pia Gjellerup]

Gennemførelse af forhåndsgodkendelse og en overgrænse for tillæg vil gøre det muligt for skattemyndighederne at undersøge de enkelte projekter til bunds og derved komme den ulovlige anvendelse af fantasien til livs med en undersøgelse og et indgreb. Hvis man ikke får gennemgået det enkelte projekt på forhånd, skal man gennemgå samtlige anpartshaveres andele i de pågældende projekter, og det vil, som vi kan se det, give sig udslag i en mangfoldighed af sager.

Forslagets hensigt kan således gøres op i fire dele, nemlig en vis sanering af anpartsbranchen, reel oplysning, i hvert fald mere reel oplysning til anpartshaverne, en ensartet behandling af alle anpartshavere – det er et retssikkerhedsspørgsmål – samt endelig en ressourcensparelse i skattemyndighedernes sagsbehandling, hvis man overhovedet forestiller sig, at skattemyndighederne på nuværende tidspunkt kan foretage en optimal behandling, og det er nok spørgsmålet.

En vedtagelse af forslaget vil fjerne spekulationsmuligheder og sætte rimelige grænser for skattetænkningen.

#### Aagaard (KF):

Jeg vil gerne indledningsvis om dette forslag sige, at i Det Konservative Folkeparti har vi for det første interesse og sympati for, at der via diverse anpartsprojekter kan fremskaffes en så stor risikovillig kapital som muligt til erhvervslivet, for det andet, at der i disse projekter er størst mulig sikkerhed til stede for investorerne, og for det tredje, at projekterne sælges eller markedsføres på en så enkel og forståelig måde som overhovedet muligt.

Må jeg til det første sige, at igennem de seneste mange år er der tilført rigtig store summer til erhvervslivet, som har betydet, at rigtig mange projekter har kunnet realiseres, som ellers aldrig ville være blevet til noget. Det har betydet vækst for mange virksomheder. Det har betydet opstart af mange nye og givet en ikke uvæsentlig øget beskæftigelse.

Ser vi på det andet punkt, sikkerheden for investorerne, føler jeg mig ret overbevist om, at udbydere af diverse projekter er meget opmærksom på dette forhold. Jeg tror, at tillid her er et væsentligt nøgleord. Er der ikke tillid til et projekt, kan man heller ikke sælge det. Det kan ligesom bekræftes af den situation, vi har ople-

vet igennem de seneste år, at samtlige projekter er næsten totalt udsolgt. Vildskud inden for anpartsprojekter vil med andre ord ikke blive solgt.

Kan vi, for det tredje, via markedsføringsloven øge forståelsen for en ærlig, en reel og let forståelig information, er vi parat til at medvirke konstruktivt hertil.

Vi er derfor enige med ministeren i, at man ikke, som forslaget her er udformet, har fundet en rigtig måde at gøre det på. Vi må for alt i verden undgå at skabe en falsk tryghedsfølelse hos fremtidige investorer. Det vil efter vor opfattelse betyde uoprettelig skade.

Det er rigtigt, som det allerede er nævnt, at bindende forhåndsbesked aldrig kan sidestilles med en egentlig retssikkerhedsgaranti.

Med hensyn til maksimeringen af afskrivningsgrundlaget er der ikke for os at se tale om et kæmpeproblem, efter at man i 1983 afskar mulighederne for afskrivning i sale-and-lease-back-arrangementer.

Vi skal herinde passe på, at vi ikke udvikler en form for barnepigementalitet. Vi taler om investeringer i risikovillige projekter, og uanset udbydernes eventuelt manglende information om de enkelte projekter har enhver borger, der ønsker at foretage en anpartsinvestering, mulighed for at søge råd og vejledning, ikke blot hos advokater og revisorer, men i høj grad i banker og sparekasser, hvor de fleste har deres daglige gang.

Vi skal derfor afvise det foreliggende forslag.

#### Jens Thoft (SF):

Annoncerne i december for de mange anpartsprojekter viste første del af skattereformens fallit. Anden del kommer, når nu skandalen omkring SLS-E-skemaerne bliver kendt, og tredje del af fallitten vil vise sig, når ramaskriget omkring virksomhedsordningen kommer, når folk begynder at skulle bakke med den for alvor i praksis.

Anpartsprojekter skulle have været en saga blot, hvis man skulle have lyttet til ordførerne i forbindelse med skattereformen, men de er det alligevel ikke, og jeg ved da godt, at skibsværftsftaalen eller skibsværftsleasingens genindførelse midlertidigt ikke gjorde det bedre.

Jeg kan huske, at skatteminister Foighel i sin tid sagde, at vi må have fjernet det indtryk, befolkningen har, at man bare kan købe sig til de